

155 Het Sliedrecht dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Dierentuin

Een daegchie naer d'n dierentuin is voor de mêêste van ons, ouwere 't eerste uitstappie gewist. Dikkels ok 't êênigste, ieder jaer. 't Was voor de moeders denk 'k, een kwaojen dag. De jong wouwe overal tegelijk weze en de moders kwamme hande en ôôge tekort. We gonge mêêstal mit de Fop Smit, dat was wat goejekôôper as mit de traain, mor je was wel ure onderweeg. Azzie d'n dierentuin binnekam, wazze daer gelijk al van die mooie gekleurde pappegaoie. Sommige konne een mietjie praote, mor de mêêste konne niet aandere as schaarpe fluite. Een jongchie riep dat ze vast aallemael gevaarfd hadde, zô was-tie onder d'n indruk van aal die kleure. D'r wazze paerechies waer-ie op rije kon. Die liepe in een kringchie om een parksie. Ze wazze dat kringchielôôpe zeker spoegzat, want gedurig bleve ze stilstaon en wouwe gêên stap meer doen. D'n oppasser gaf ze dan een douwchie en dan gonge ze wel weer een endjie. Voor de klaaintjies was 't toch een belevenis. Neeje, dan was 't ritjie op d'n olifant hêël wat beterder. Die liep temenste, hoewel 't een hêële klim was eer-ie d'r op zat.

We kwamme een beer tege, waer-ie mee op de foto kon. Dat bleek een vent in een berepak te weze, want 'r stakke witte kapleazerse onder uit. Een mens mot wat doen om aan de kost te komme hee. As we bij de aoep kwamme, wazze we daer nie meer weg te braande. Van thuis hadde me kaoksies en eulienetjies meegekege om te voere. Dat moech toe zeker nog. D'r was nog gêên plestiek en een stuksie pepier och, daer zouwe ze zeker niks van krijge? As t'r gêên aopies gewist wazze, hadde ze de tent wel kanne sluite. 't Komt zeker omdà me d'r zôveul van ons aagie in zien. We hebbe ze uit 'n kroesie zien drinke mekaor zien toedekke mit ouwe dekes. Mor ok dà ze mekaor mit een stok sloge. Zô zijn wij toch aagelijk percies êênder? We drinke een baksie mè mekaor, mor we kenne d'r ok op los slaon. Opêêns wier êên van die aoep 't zeker zat. Hij pakte een dot rommel van de grond, zôas pruimepitte en pepierechies en smet 't deur de troalies. Percies in 't gezicht van een mevrouw mit 'n hoedjie op. De kaainder stove lachend uit mekaor. 't Lekent wel of de aopies nog harder lachte! Êên vrouw voerde de aoep stukke komkommer. Opêêns trok êên van de aoep d'r bril van d'r neus. Hij viel in stukke op grond. 't Wier zôdoende een duur daegchie voor heur. Zô zie je mor, je weet nooit wie je vertrouwe ken! Zô 'n zestig jaer geleeje was d'n dierentuin in Rotterdam op de Diergaordesingel, kort bij 't stesjon Delfse Poort. D'n ingang had 'n hêël grôôt ijzere hekke. Veul mense zalle dat d'r aagie nog goed kanne herinnere. In d'n oorlog is 't mit 't bommerdement verlore gegaon. De bêêste zatte toen nog niet in de verblijve zôas tegewoordig.

't Wazze aallemael klaaine hoksies mè dikke troalies. 'k Zie nog die twêê lêêuwe aalsmor gunneweer lôôpe in een hoksie dat nog klaainder was as onze kaomer. Niet dà 'k nou zô bêêstachtig ben, mor van aal die opgeslote bêêste wier 'k toch aaltijd een mietjie kribbig. Ze hore in de netuur thuis, mor daer wordt 'r weer veuls te veul op gejaogd. 'k Hêt gêên verstand van aal die perbleme, mor as 'k weet dat 'r iemand een kat hêt die nooit in de buitelucht komt, zou 'k 'm zô wel naer buitene wille sture. Mor dan wordt-ie meschie weer dôôd gereeye mit aal dat verkeer. Dus dat ken ok niet. Neeje, hoe 't aallemael mot? 'k Zou 't nie wet. Êên ding weet 'k wel! 'k Hè nog aaltijd te doen mit een veugeltjie in een koochie! Je zelf ommers ok nie opgeslote wille zitte?

